

Proslov

Putovanja, napose ona u još nepoznate zemlje i mjesta, o kojima smo dotad samo čitali, ponešto naučili i čuli ili pak o njima nekada sanjali, uvijek sam iščekivao s velikim nestrpljenjem i uzbuđenjem. Ipak, te prirodne putne groznice nikada me nisu sprječavale da put što ga pred sobom otvaram ne osvajam širom otvorenih očiju i još otvorenija srca.

Uostalom, ta je želja za otkrivanjem novog i nepoznatog bila i presudna u mom ranom izboru zvanja.

Ne vjerujem da sam ikada (a niti ću) toliko novoga dobio kao što sam to uspio na mojim putešestvijama. Jer, kada bolje razmislim, najveći dobitak koji sam sa svojih putovanja donosio bila su poznanstva, koja su se nerijetko pretvarala i u prava prijateljstva.

Zahvaljujući toj sretnoj okolnosti uspijevao sam o posjećenim krajevima saznati mnoge pojedinosti koje se ne mogu naći ni u jednom priručniku ili vodiču. To izravno iskustvo posebno je dragocjeno kada je riječ o rješavanju od mnogih predrasuda i nerijetkih zabluđa što ih kroz život, u neznanju, stječemo.

Konačno, posve sam uvjeren da su mi mnoga od spomenutih prijateljstava uvelike pomogla da budem ne samo bolje upućena osoba, nego, usuđujem se vjerovati, i mnogo snošljiviji čovjek. A što se više od toga može i poželjeti.

Na žalost, isprva nisam bilježio dojmove i zapažanja s putovanja. Donosio bih tek pokoju fotografiju. Međutim, u drugoj polovici 1990-ih, kao član uredništva Matičina časopisa »Kolo«, počeo sam češće dolaziti u doticaj s putopisnim zapisima različitih autora pa sam se, naposljetku, i sam okuražio okušati u tom žanru.

S vremenom mi je takav, putopisni pristup putovanjima prešao u naviku pa se u desetak godina skupio priličan broj skica i bilježaka. Većina ih je i objavljena u časopisu »Kolo« neposredno nakon što su i nastali, no u ovu su knjigu uvršteni i oni zapisi koji ranije nisu objavljeni.

S obzirom na to da odredišta mojih putovanja najčešće nisu bila turistički najposjećenija mjesta, a ni sam način putovanja nije uvijek bio najkonvencionalniji (a pritom mislim na tzv. turističke paket–aranžmane), nego su tražila i barem malo osobne snalažljivosti, skromno se nadam da još ima onih koji će moja iskustva sa mnom podijeliti.

Uostalom, sve su granice među zemljama, baš kao i u životu s različitim ljudima, zato da se i prijeđu. Pa makar i uz tuđa iskustva.

Autor

U Zagrebu, 13. lipnja 2007.